

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1103/97

av den 17 juni 1997

om vissa bestämmelser som har samband med införandet av euron

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 235 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽²⁾,

med beaktande av Europeiska monetära institutets yttrande⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

1. Europeiska rådet bekräftade vid sitt möte i Madrid den 15–16 december 1995 att den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen skall börja den 1 januari 1999, på sätt som anges i artikel 109j.4 i fördraget. De medlemsstater som antar euron som gemensam valuta i enlighet med fördraget benämns i den här förordningen "deltagande medlemsstater".

2. Europeiska rådets möte i Madrid den 15–16 december 1995 beslutade att beteckningen "ecu", som i fördraget används för att hänvisa till den europeiska valutaenheten, är en generisk beteckning. De femton medlemsstaternas regeringar har enats om att detta beslut utgör den godkända och slutgiltiga tolkningen av de relevanta bestämmelserna i fördraget. Namnet på den europeiska valutan skall vara "euro". Som valuta för de deltagande medlemsstaterna kommer euron att delas upp i etthundra underenheter med namnet cent. Europeiska rådet ansåg dessutom att namnet på den gemensamma valutan måste vara samma på alla Europeiska unionens officiella språk, under beaktande av förekomsten av olika alfabet.

3. Så snart de deltagande medlemsstaterna är kända, kommer en förordning om införande av euron att antas på grundval av tredje meningen i artikel 109l.4 i fördraget, i syfte att definiera den rättsliga ramen för euron. Den dag då den tredje etappen börjar skall rådet enligt artikel 109l.4 första meningen i fördraget fastställa de omräkningskurser till vilka valutorna oåterkalleligen skall låsas.

4. För att den gemensamma marknaden och övergången till den gemensamma valutan skall fungera är det nödvändigt att i god tid före den tredje etappens början åstadkomma rättssäkerhet för medborgare och företag i alla medlemsstaterna såvitt avser vissa bestämmelser om eurons införande. Denna rättssäkerhet på ett tidigt stadium kommer att göra det möjligt för medborgare och företag att förbereda sig på bästa möjliga sätt.

5. Tredje meningen i artikel 109l.4, som tillåter rådet att genom enhälligt beslut av de deltagande medlemsstaterna vidta övriga åtgärder som behövs för att snabbt införa den gemensamma valutan, kommer att vara tillgängligt som rättslig grund först när det i enlighet med artikel 109j.4 i fördraget har bekräftats vilka medlemsstater som uppfyller de nödvändiga villkoren för att anta en gemensam valuta. Det är därför nödvändigt att använda artikel 235 i fördraget som rättslig grund för de bestämmelser med avseende på vilka det finns ett brådskande behov av åstadkomma rättssäkerhet. Den här förordningen och den ovan nämnda förordningen om införande av euron kommer därför tillsammans att utgöra den rättsliga ramen för euron och en överenskommelse rörande principerna för denna ram träffades vid Europeiska rådet i Madrid. Införandet av euron påverkar dagliga transaktioner för de deltagande medlemsstaternas hela befolkning. Andra åtgärder än de som föreskrivs i denna förordning och i den förordning som kommer att antas enligt tredje meningen i artikel 109l.4, bör övervägas för att säkerställa en balanserad övergång, i synnerhet för konsumenterna.

⁽¹⁾ EGT nr C 369, 7.12.1996, s. 8.

⁽²⁾ EGT nr C 380, 16.12.1996, s. 49.

⁽³⁾ Yttrandet avgivet den 29 november 1996.

6. Ecu enligt artikel 109g i fördraget och enligt definitionen i rådets förordning (EG) nr 3320/94 av den 22 december 1994 om kodifiering av befintlig gemenskapslagstiftning om definition av ecu efter ikraftträdandet av Fördraget om Europeiska unionen (¹), kommer den 1 januari 1999 att upphöra att definieras som en valutakorg och euron kommer att bli en självständig valuta. Rådets beslut i fråga om fastställandet av omräkningskurserna skall inte i sig förändra ecus värde utåt. Detta innebär att en ecu i sin egenskap av valutakorg kommer att bli en euro. Förordning (EG) nr 3320/94 blir därför obsolet och bör upphävas. Vad gäller hänvisningar till ecu i rättsliga instrument skall det anses att parterna har samtyckt till att hänvisa till ecu enligt artikel 109g i fördraget och enligt definitionen i nämnda förordning. Denna presumtion bör dock inte gälla om, under beaktande av parternas intentioner, annat visas.
7. Det är en allmänt accepterad rättslig princip att kontinuiteten av kontrakt och andra rättsliga instrument inte påverkas av införandet av en ny valuta. Principen om avtalsfrihet måste respekteras. Principen om kontinuitet bör vara förenlig med allt det som parterna har enats om med hänvisning till införandet av euron. För att stärka rättssäkerheten och klarheten är det lämpligt att uttryckligen bekräfta att principen om kontinuitet av avtal och andra rättsliga instrument skall gälla mellan de tidigare nationella valutorna och euron samt mellan ecun enligt artikel 109g i fördraget och enligt definitionen i rådets förordning (EG) nr 3320/94 och euron. Detta innebär särskilt att i fråga om instrument med fasta räntesatser införandet av euron inte ändrar den nominella ränta som skall betalas av gäldenären. Bestämmelserna om kontinuitet kan endast uppfylla sitt syfte att åstadkomma rättssäkerhet och insyn för ekonomiska aktörer, i synnerhet konsumenter, om de träder i kraft så snart som möjligt.
8. Införandet av euron innebär en förändring av varje deltagande medlemsstats monetära lagstiftning. Erkännandet av en stats monetära lagstiftning är en allmänt accepterad princip. Den uttryckliga bekräftelsen av principen om kontinuitet bör leda till erkännande av kontinuitet av avtal och andra rättsliga instrument inom tredje lands jurisdiktion.
9. Beteckningen "avtal" som används för att definiera rättsliga instrument är avsedd att omfatta alla slag av avtal, oavsett på vilket sätt de ingås.
10. Rådet kommer att fastställa omräkningskurserna för euron uttryckta i den nationella valutan för varje deltagande medlemsstat i enlighet med första meningen i artikel 109l.4 i fördraget. Dessa omräkningskurser bör användas för varje omräkning mellan euron och de nationella valutaenheter eller mellan nationella valutaenheter. Vid omräkning mellan nationella valutaenheter bör en fastställd algoritm avgöra resultatet. Användningen av inverterade kurser vid omräkningen skulle medföra avrundning av kurserna och skulle kunna ge upphov till avsevärda felaktigheter, i synnerhet om det gäller stora belopp.
11. Införandet av euron förutsätter avrundning av penningbelopp. För att den gemensamma marknaden skall fungera och för att möjliggöra förberedelser i rättan tid och en smidig övergång till den ekonomiska och monetära unionen är det nödvändigt att på ett tidigt stadium ange avrundningsregler. Dessa regler påverkar inte några förfaranden, någon konvention eller några nationella bestämmelser rörande avrundning som ger en högre grad av exakthet för mellanliggande uträkningar.
12. För att uppnå en hög grad av exakthet i omräkningsförfarandet bör omräkningskurserna fastställas med sex signifikanta siffror. En kurs med sex signifikanta siffror innebär en kurs som har sex siffror, räknat från vänster till höger och med början på den första siffran som inte är noll.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I denna förordning avses med

- *rättsliga instrument*: bestämmelser i lag och andra föreskrifter, administrativa beslut, rättsliga avgöranden, avtal, ensidiga rättsakter, andra betalningsinstrument än sedlar och mynt samt andra instrument med rättslig verkan,
- *deltagande medlemsstater*: de medlemsstater som i enlighet med fördraget antar den gemensamma valutan,
- *omräkningskurser*: de omräkningskurser som oåterkalleligen fastställs av rådet i enlighet med första meningen i artikel 109l.4 i fördraget,
- *nationella valutaenheter*: valutaenheter i de deltagande medlemsstaterna såsom de definieras dagen före början av den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen,

(¹) EGT nr L 350, 31.12.1994, s. 27.

— *enheten euro*: den gemensamma valutaenhet som definieras i förordningen om införande av euron, vilket träder i kraft samma dag som den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen inleds.

Artikel 2

1. Varje hänvisning i ett rättsligt instrument till ecun, enligt artikel 109g i fördraget och enligt definitionen i rådets förordning (EG) nr 3320/94, skall ersättas med en hänvisning till euron till en kurs av en euro för en ecu. Hänvisningar i rättsliga instrument till ecun utan en sådan definition skall anses hänvisa till ecun enligt artikel 109g i EG-fördraget och enligt definitionen i rådets förordning (EG) nr 3320/94 om inte, med beaktande av parternas intentioner, annat visas.

2. Förordning (EG) nr 3320/94 upphävs härmed.

3. Denna artikel skall tillämpas från och med den 1 januari 1999 i enlighet med det beslut som fattas enligt artikel 109j.4 i fördraget.

Artikel 3

Införandet av euron får inte leda till ändring av något villkor i ett rättsligt instrument eller leda till upphävande av eller befrielse från fullgörelse av villkoren i något rättsligt instrument och får heller inte ge en part ensidig rätt att ändra ett rättsligt instrument eller bringa det att upphöra. Denna bestämmelser gäller förutsatt att parterna inte har avtalat något annat.

Artikel 4

1. Omräkningskurserna skall fastställas som en euro uttryckt i var och en av de nationella valutorna i de delta-

gande medlemsstaterna. De skall fastställas med sex signifikanta siffror.

2. Omräkningskurserna får inte avrundas eller avkortas vid omräkning.

3. Omräkningskurserna skall användas för omräkningar åt båda hållen mellan enheten euro och de nationella valutaenheterna. Inverterade kurser som härleds från omräkningskurserna får inte användas.

4. Penningbelopp som skall omräknas från en nationell valutaenhet till en annan skall först omräknas till ett belopp som uttrycks i enheten euro, vilket belopp får avrundas till inte mindre än tre decimaler och sedan skall omräknas till den andra nationella valutaenheten. Ingen annan beräkningsmetod får användas, såvida den inte ger samma resultat.

Artikel 5

Penningbelopp som skall betalas eller redovisas när en avrundning sker efter en omräkning till enheten euro enligt artikel 4 skall avrundas uppåt eller nedåt till närmaste cent. Penningbelopp som skall betalas eller redovisas och som omräknas till en nationell valutaenhet skall avrundas uppåt eller nedåt till närmaste underenhet eller, i avsaknad av underenheter, till närmaste enhet eller enligt nationell lagstiftning eller praxis till en multipel eller del av den nationella valutaenhetens enhet eller underenhet. Om tillämpningen av omräkningskursen ger ett resultat som ligger exakt mitt emellan skall beloppet avrundas uppåt.

Artikel 6

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 17 juni 1997.

På rådets vägnar

A. JORRITSMA-LEBBINK

Ordförande